

Notáhta • Notat

Geasa/Til: «Sjøpattedyrrådet, Bergen»

Min čuj./Vår ref: 07/5134 - 22

Beaivi/Dato: 14.01.2009

Sametingets innspill til regulering av fangst av sel og vågehval i 2009

Viser til høring og fastsetting av regulering for fangst av sel og vågehval.

Sametinget er gjennom sitt politiske virke, opptatt av at man ved forvaltning av fornybare ressurser legger til grunn et langsiktig og bærekraftig forvaltningsprinsipp. Dette gjelder også i forvaltningen av sel og vågehval i nordområdene. For at forvaltningsprinsippet skal få et funksjonelt og operativt innhold vil Sametinget se dagens forskningsresultat i et historisk fangstperspektiv. Dette innebærer at man fra Sametingets side vil vurdere både en oppbygging av bestanden av sel i Vestisen samtidig som man utnytter ressursens fangstpotensial og gjennom dette ivaretar et vist markedshensyn.

Sjøpattedyrrådet er et rådgivende organ i forvaltningen og må regulere ut fra et helhetssyn. Når det gjelder forvaltning av sel og hval i nordområdene er oppgaven spesielt vanskelig ettersom det er indikasjoner på klimaendringer i områdene. I en slik situasjon er det svært beklagelig at norsk myndigheter ikke prioriterer forskning i disse områdene med årlige seltellinger og observasjoner. Etter Sametingets mening er det nå et sterkt behov å utvikle nye beregningsmetoder der en inkorporerer næringens viten og erfaringer opp mot dagens forskningsinnsatse. Dette all forskning på sel både den som gjøres i isen og ved norskekysten.

Sametinget har gjennom opplysninger fra fangstsiden, fått indikasjoner på at forskningsresultatene som fremkom i etterkant av flytellingene i 2007, og som både lå til grunn for fangstforbudet av Klappmyss i 2008 og dagens forslag fra Fiskeridirektørens om fangstforbudet i 2009, ikke gir et helhetlig og korrekt bilde av bestandsutviklingen for sel i Vestisen.

Fangstforbud som reguleringsform, er det kraftigste regulerings tiltaket som forvaltningen kan bruke i oppbygging av en bestand. Selv om et fangstforbud har en positiv effekt i oppbygging av en artstrua bestand, har også forbudet en rekke uheldige følger. De fleste av disse negative effektene synliggjøres i fangst- og markedsleddet. Sametinget kan ikke se at selen i Vestisen er i en så trua situasjon at forvaltningen må benytte seg av fangstforbud som reguleringsformen. For å oppnå en bestandsøkning av sel i Vestisen, vil man fra Sametingets side foreslå at man forlenger gjenoppbyggingsperioden samtidig som man tillater en redusert fangst i hele perioden.

Sametinget fremmer følgende forslag i Sak 1/2009:

Ut fra selens biologiske reproduksjonsevne, fangstforbudet i 2008, nye opplysninger fra selfangerne og i lys av et historisk og langsiktig fangst- og markedsperspektiv ønsker Sametinget at man i 2009 tillater fangst av Klappmyss i Vestisen i 2009

Dearvvuodaiguin/Med hilsen

Inge Arne Eriksen, rådgiver

SÁMEDIGGI SAMETINGET